Ἐπιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΛΛΑ

Η ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΜΑΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗ εἶναι πραγματικὰ μία ἀπὸ τὶς πιὸ ὄμορφες τοποθεσίες. — Μὲ τὸ ἐπὶ πλέον προνόμιο ὅτι διαθέτει πεντακάθαρη θάλασσα. — Ὅσοι λοιπὸν τὴ γνωρίζουν, τὴν ἔχουν δηλαδὴ κάποτε ἀπολαύσει μποροῦν νὰ τὴν ξαναχαροῦν τὴν Κυριακὴ χάρις σὲ μία ἐκδρομούλα ποὺ ὀργανώνει (μὲ φέρρου μπώτ) ὁ «Φυσιολατρικός». — Ἀλλὴ ἡ εὐκαιρία εἶναι ἀκόμη πιὸ ἐνδιαφέρουσα γιὰ ὅσους δὲν ξέρουν τὴ Βασιλική. — Ἂς ἐλπίσουμε ὅτι δὲν θὰ ὑπάρξουν ἀντιρρήσεις μερικῶν γιὰ τὴν ὀνομασία. — Ἂν ἦταν στὸ Δῆμο Πατρέων θὰ μπορούσαμε βέβαια μὲ μία ἀπόφαση τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου νὰ τὴν μετονομάσουμε. — Ὅπως συνέβη καὶ μὲ τὴν ...πλατεῖα Γεωργίου Α΄. — Ὅπως ἔτσι κι᾽ ἀλλοιῶς ἡ ἐκδρομὴ εἶναι ἐγγυημένα ὡραία... ★ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΥΡΓΟ. — Στὴν ὁδὸ Σκουφᾶ ὑπάρχει ἕνα ...ἔλατο ποὺ εἶναι καὶ τὸ μοναδικό... καμπίσιο καὶ μάλιστα ἀστικό. —Τώρα τελευταῖα ὅμως δὲν ἀναπτύσσεται. — Γιατί; — Διότι κάποιος βέβηλος ἔκοψε τὴν κορυφή του γιὰ Χριστουγεννιάτικο δένδρο. — Πραγματικὸ κακούργημα. — Ἔτσι τὸ ἔλατο τοῦ Πύργου ἐκτὸς ἀπ᾽ τὴ μοναδικότητά του θὰ ἀποτελεῖ ἐφεξῆς καὶ ὑπόμνηση μιᾶς γνωστῆς ρωμέϊκης ἀθλιότητος.

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Ἐναντίον τῆς φτώχειας

ΜΙΑ λιγότερο γνωστή, ἀλλὰ καὶ πάρα πολὺ ἐνδιαφέρουσα δραστηριότητα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητας, εἶναι μερικὰ πειράματα ποὺ διεξάγει γιὰ τὴν ἐξάλειψη μερικῶν κραυγαλέων περιπτώσεων ἔνδειας, περιπτώσεων ποὺ καθὼς ἔχουν ἀπομείνει στὸν πυθμένα τοῦ κοινωνικοοικονομικοῦ γίγνεσθαι δὲν μποροῦν νὰ ἀκολουθήσουν τὴ γενικότερη ἀνέλιξη. Μὲ ἄλλα λόγια ὑπάρχουν ἑστίες φτώχειας ποὺ ἂν δὲν ἀντιμετωπισθοῦν κεχωρισμένα καὶ κατὰ περίπτωση, εἶναι ἀδύνατο νὰ ἐπωφεληθοῦν ἀπὸ ὁποιαδήποτε συστηματοποιημένη οἰκονομικὴ ἐξέλιξη.

Εἴκοσι περίπου πρωτοβουλίες ἔχουν ἀναληφθεῖ καὶ ἤδη ἡ ἐπιτροπὴ ἐνέκρινε ὀκτὼ καινούργιες. Πρόκειται γιὰ τέσσερες διακρατικὲς μελέτες — ποὺ χρηματοδοτοῦνται κατὰ 100ο)ο ἀπὸ κοινοτικὰ κονδύλια — καὶ τέσσερα σχέδια ποὺ ἀναφέρονται σὲ συγκεκριμένες περιοχὲς ἑνὸς κράτους — μέλους μὲ συμμετοχὴ τῆς κοινότητος κατὰ 50ο)ο. Οἱ μελέτες ἔχουν καθαρὰ ἐρευνητικὸ χαρακτῆρα, ἐνῶ τὰ σχέδια συνδυάζουν τὸ ἐρευνητικὸ στοιχεῖο μὲ τὴν πρακτικὴ δράση.

Στὴν Ἰταλία μετὰ μιὰ πρώτη κοινοτικὴ πρωτοβουλία ποὺ προχωρεῖ στὴν περιοχὴ τῆς Πάντοβα προωθεῖται ἤδη ἕνα πρότυπο σχέδιο στὸ Τζιουλιάνο, ἕνα ἡμιαστικὸ προάστειο τῆς Νεάπολης μὲ ἰδιαίτερα φτωχὸ πληθυσμό, σοβαρὴ ἀνεργία καὶ ἀκόμη χειρότερη ὑποαπασχόληση. Δημιουργήθηκαν δύο κοινωνικά — ὑγειονομικὰ κέντρα τῶν ὁποίων τὴν προώθηση καὶ τόνωση τῆς κοινωνικῆς λειτουργίας ἐπιδιώκει τὸ κοινοτικὸ σχέδιο. Προβλέπονται πολλὰ κέντρα παιδικοῦ ἐνδιαφέροντος (θέατρο, φωτογραφία, γραφικὲς τέχνες κλπ.) προγράμματα γιὰ ἡλικιωμένους συναντήσεις συζητήσεις, ἐκδηλώσεις γιὰ γυναῖκες κ.ἄ.

Στὴ Γερμανία ἡ Κοινότητα ἐπιδοτεῖ ἕνα σχέδιο γιὰ τὴ Βαυαρικὴ πόλη Ἄμπεργκ ὅπου ἐνδημεῖ πολλὴ ἀνεργία, ὑψηλὴ ἐγκληματικότητα, ἀλκοολισμὸς κακὴ στέγαση.

Πῶς ἐξηγεῖται τὸ φαινόμενο; Οἱ κάτοικοι, κυρίως μετανάστες ἔρχονται χωρὶς χρήματα καὶ συνήθως χωρὶς ἐπαγγελματικὴ κατάρτιση. Στόχος τοῦ κοινοτικοῦ σχεδίου εἶναι νὰ τοὺς δώσει ἕνα ρόλο στὴν κοινωνία, ἀπὸ τὴν ὁποία ζοῦν ἀποτραβηγμένοι. Ἡ ἐμπειρία ἀπ᾽ αὐτὸ τὸ σχέδιο θὰ χρησιμεύσει γιὰ πολλὲς ἄλλες περιπτώσεις μειονοτήτων ποὺ δὲν κατορθώνουν νὰ ἀπορροφηθοῦν στοὺς τόπους ὅπου ἔχουν καταλήξει.

Οἱ κρατικὰ ἐπιδοτημένες κατοικίες χαμηλῶν ἐνοικίων ποὺ κατασκευάστηκαν μετὰ τὸν πόλεμο ἔχουν πέσει σὲ τέτοια παρακμὴ ποὺ ἔχουν μεταβληθεῖ σὲ ἀληθινὸ γκέττο.

Μιὰ ἄλλη μελέτη ποὺ ἔχει ἀναληφθεῖ στὸ Μπέλφαστ τῆς Βορείου Ἰρλανδίας, ἄνοιξε τὸ δρόμο γιὰ ἕνα πρακτικὸ σχέδιο. Ξεκίνησε ἀπὸ τὴ διαπίστωση ὅτι στὶς φτωχότερες ζῶνες τῆς πόλεως πολλοὶ ἄνθρωποι δὲν χρησιμοποιοῦν τὶς κοινωνικὲς παροχὲς ποὺ δικαιοῦνται! Ἔλλειψη ἐνημερώσεως; Περίπλοκες, γραφειοκρατικὲς διδικασίες; Φόβοι κοινωνικοῦ ψόγου; Τὸ φαινόμενο εἶναι ἀρκετὰ περίπλοκο.

Μιὰ ὁμάδα ἀπὸ κοινωνικοὺς λειτουργοὺς θέλησε νὰ ἔρθει σὲ ἐπαφὴ μὲ νοικοκυρὲς ὥστε νὰ ἐκτιμήσει τὶς ἀνάγκες τους, νὰ συζητήσει μαζὶ τους γιὰ τὶς παροχὲς ποὺ δικαιοῦνται καὶ γι᾽ αὐτὲς ποὺ τελικὰ χρησιμοποιοῦν καὶ νὰ ἀνακαλύψει τοὺς λόγους τῆς ἀρνητικῆς τους στάσεως. Τελικὸς στόχος θὰ εἶναι ἡ ὑποβοήθηση τῆς ἐπιλύσεως τῶν οἰκονομικῶν τους προβλημάτων μὲ τὴν καλλίτερη δυνατὴ χρησιμοποίηση τῶν διαθεσίμων βοηθημάτων. Ἀξίζει ὁπωσδήποτε νὰ τονισθεῖ ὅτι οἱ δισταγμοὶ ποὺ παρατηροῦνται στὴ χρησιμοποίηση τῆς κρατικῆς ἀρωγῆς συνδυάζονται μὲ τὴν ἔντονη χρησιμοποίηση τῆς ἰδιωτικῆς ἀρωγῆς.

Ἀλλὰ θὰ συνεχίσουμε.

ΠΑΝ

«Η ΗΜΕΡΑ»

ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Ὁ στρατὸς περισφίγγει θυλάκους εἰς Γράμμον

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Πρακτορειακαὶ εἰδήσεις ἐξ Ἀθηνῶν ἀναφέρουν, ὅτι ὁ στρατὸς περισφίγγει τὸν ἡμικυκλικὸν θύλακαν εἰς τὴν ὀροσειρὰν τοῦ Γράμμου πρὸς τὴν ἀλβανικὴν μεθόριον. Ἄλλαι δυνάμεις προελαύνουν πρὸς βορειοδυτικὰς πλευρὰς τοῦ Γράμμου διὰ νὰ φθάσουν εἰς τὰ σύνορα καὶ νὰ ἀποκόψουν τὴν ὁδὸν ὑποχωρήσεως τῶν ἀνταρτῶν. Ἐξ ἄλλου ὁ βομβαρδισμὸς τῶν ὀχυρῶν τῆς Ἀμούδας συνεχίζεται ἀπὸ ξηρᾶς καὶ ἀέρος παρὰ τὴν ἐνσκήψασαν κακοκαιρίαν, ἡ ὁποία συνοδεύεται ὑπὸ σφοδροῦ ἀνέμου, καὶ βροχῶν.

Προκήρυξη γιὰ συμφιλίωση

ΑΘΗΝΑΙ. Εἰς προκηρύξεις, ποὺ ἐρρίφθησαν ἀναφέρεται: «Προτάσεις τοῦ Μάρκου, πρὸς τὴν κυβέρνησιν τῆς Ἀθήνας. Οἱ ἀντάρτες προτείνουν εἰρήνη. Ἡ κυβέρνηση πρέπει νὰ συμφωνήση. Νὰ πάψει τὸ αἱματοκύλισμα. Νὰ σωθῆ ἡ Ἑλλάδα».

Τὸ νόμισμα Βερολίνου

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἤρχισεν ἀπὸ τῆς σήμερον ἡ κυκλοφορία τοῦ δυτικοῦ χαρτονομίσματος εἰς τὰς δυτικὰς ζώνας τοῦ Βερολίνου.

Πτῆσις βασιλικὴ κατὰ τοῦ...κοκκύτου

ΑΘΗΝΑΙ. Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ὁ στρατάρχης Σμάτς, διέθεσε τὸ προσωπικόν του τετρακινητήριον ἀεροπλάνον εἰς τὸν μικρὸν διάδοχον Κωνσταντῖνον καὶ τὰς δύο πριγκηπίσσας καὶ ἐπέταξαν ὑπεράνω τῆς Ἀττικῆς ἐπὶ μίαν ὥραν.

Ἦτο ἕνας εὐεργετικὸς περίπατος διὰ τὴν ὑγεῖαν των ἐπειδὴ πάσχουν ἀπὸ κοκκύτην.

Ὀλιγόστιχα

ΧΑΡΑΣ εὐαγγέλια διὰ τὸν μαθητόκοσμον. Ἦλθεν ἐπὶ τέλους τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου διὰ νὰ πεταχθεῖ τὸ μαθητικὸ πηλίκιον καὶ νὰ τεθεῖ εἰς διαθεσιμότητα ἡ σχολικὴ ποδιά.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ
ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΛΥΚΕΙΩΝ
Παρακολουθεῖστε τὰ ἐντατικὰ τμήματα
ΦΥΣΙΚΗΣ ΚΑΙ ΧΗΜΕΙΑΣ
ΤΩΝ ΕΜΠΕΙΡΟΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΓΝΩΣΤΟΤΕΡΩΝ
Φροντιστῶν τῶν Πατρῶν, ποὺ ἐπὶ μία εἰκοσαετία,
ΣΗΜΕΙΩΝΟΥΝ ΜΟΝΟ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ
ΥΠΟΨΗΦΙΕ, τὸ πρόβλημά σου δὲν εἶναι νὰ κάνης φροντιστήριο, ἀλλὰ σὲ ποιὸν θὰ κάνης
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 196 — ΤΗΛ. 275-226
(Στὸ Φιλολογικὸ Φροντιστήριο)
ΕΝΤΑΤΙΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

«Κρασιὰ»

ΘΑ ΕΧΟΥΜΕ καὶ κρασὶ σὲ σκόνη; Αὐτὸ προκύπτει ἀπὸ μιὰ ἐκστρατεία στὸν Καναδᾶ ποὺ διαφημίζει «τὴ θαυμαστὴ σκόνη» ἡ ὁποία διαλυομένη στὸ νερὸ μᾶς δίνει κατὰ βούληση θαυμάσιο ἄσπρο ἢ κόκκινο κρασί.

Αὐτὸ τὸ κατασκεύασμα ἐπεδείχθη τελευταῖα καὶ σὲ ἐμπορικὴ ἔκθεση τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, φαίνεται ὅμως ὅτι δημιούργησε θλιβερὲς ἐντυπώσεις. Ἐγνώσθη δὲ ὅτι ἀπὸ ἐπέμβαση τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως, ἡ ἁρμοδία ἐπιτροπὴ τῆς ΕΟΚ ἀποφάσισε νὰ εἰσηγηθεῖ τὴν ἀπαγόρευση τοῦ προϊόντος αὐτοῦ στὶς χῶρες τῆς ΕΟΚ. Ὁ Ἰταλικὸς τύπος γράφει ὅτι ἡ ἀπόφαση αὐτὴ δὲν εἶναι ἱκανοποιητικὴ ἀφοῦ ἀφήνει ἀνοιχτὸ τὸ θέμα τῆς τελικῆς ἐκτιμήσεως τῆς «σκόνης κρασιοῦ» ὅταν μιλάει ὅτι χρειάζεται ἀκριβὼς ἐκτίμηση τῆς χημικῆς της συνθέσεως.

Καὶ ναὶ μὲν ἡ «σκόνη» αὐτὴ ἀποτελεῖ ἕνα ἀληθινὰ κατάντημα ἀρκετὰ χαρακτηριστικὸ τῆς καταναλωτικῆς καὶ νόθευμένης μὲ τόσα ὑποκατάστατα ἐποχῆς μας. Ἀλλὰ τί γίνεται καὶ μὲ μερικὰ φθηνὰ ἐμφιαλωμένα κρασιὰ ποὺ παρασκευάζονται ἐξ ὁλοκλήρου ἀπ᾽ τοὺς χημικοὺς μὲ νερό, ζάχαρι οἰνόπνευμα καὶ χρώματα, χωρὶς οὔτε «μυρωδιά» σταφυλιοῦ;

Μόνο ἔτσι τοὺς μαθαίνουμε...

ΦΑΙΝΕΤΑΙ ὅτι ἄλλος τρόπος δὲν ὑπάρχει γιὰ νὰ πληροφορούμεθα τὸ ποιὸν μερικῶν δημοκρατικῶν δημοσιογράφων ἐκτὸς ἀπὸ τὶς μεταξύ τους διενέξεις.

Τούτη τὴ φορὰ τὸ στρὴπ τήζ, γίνεται ἀμοιβαίως ἀπὸ τοὺς κ.κ. Μαρούδα, διευθυντὴ τῆς «Ἐξόρμησης» καὶ Θεοχαράτον, ἀρθρογράφο τῆς «Ἐλευθεροτυπίας». Καὶ ἀφορᾶ κυρίως τὴν πολιτικὴ προϊστορία τῶν δύο συναδέλφων. Τελικὰ ὅμως ὁ κ.Θεοχαράτος κατέφυγε στὴ δικαιοσύνη καὶ ἐμήνυσε «τὸν συκοφάντη» τοῦ κ. Μαρούδα.

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ θέλουμε νὰ ρωτήσουμε εἶναι. Σὲ ποιὰ δικαιοσύνη κατέφυγε. Σ᾽ ἐκείνη ποὺ καθυβρίζει ὅταν δὲν βγάζει ἀποφάσεις ποὺ συμφωνοῦν μὲ τὴν δεδηλωμένη πιὰ κομματική του τοποθέτηση ἢ στὴν ἄλλη δικαιοσύνη ποὺ ἐπαινεῖ σὰν τὸν βολεύει κομματικά;

Νὰ λοιπὸν ποὺ ὑπάρχει τρόπος μερικοὶ σοσιαλιστὲς νὰ ἐμπιστεύονται τὴν πολιτικὴ δικαιοσύνη. Ἀρκεῖ νὰ τοὺς στριμώξει κάποιος ἄλλος σοσιαλιστὴς ἀπὸ ἐπαγγελματικὴ ἀντιζηλία.

Θράσος ποὺ τὸ ᾽χει...

Η ΤΖΗΝ Μαὶν Ντόλλεϋ, 26 χρόνων ἀπὸ τὸ Γκρῆνον τῆς Σκωτίας πῆρε γιὰ δεύτερη φορὰ διαζύγιο καὶ ζητᾶ τρίτο σύζυγο. Ὅμως, εἶναι ἀρκετὰ δύσκολο νὰ βρεῖ. Γιατὶ σὲ ἀγγελία ποὺ δημοσιεύει σὲ σκωτσέζικη ἐφημερίδα ἀναφέρει τοὺς λίγους λόγους γιὰ τοὺς ὁποίους χώρισε ἀπὸ τοὺς δυὸ συζύγους της. Ἡ Τζὴν ποὺ εἶναι ὡραιοτάτη καὶ σχετικὰ πλούσια, ζητοῦσε ἀπὸ τοὺς συζύγους της νὰ κοιμοῦνται σὲ χωριστὸ κρεβάτι, νὰ σηκώνονται κάθε πρωῒ στὶς 5.30, νὰ στρώνουν τὸ κρεβάτι τους μόνοι καὶ νὰ φεύγουν ἀπ᾽ τὸ σπίτι ὡς τὸ μεσημέρι ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ γυρίσουν γιὰ νά... μαγειρέψουν.

Ἡ Τζὴν ἤθελε κάθε πρωῒ νὰ μένει τελείως μόνη στὸ σπίτι πρᾶγμα ποὺ μαζὶ μὲ ἄλλα... καψόνια δὲν ἀνέχτηκαν οἱ δυὸ προηγούμενοι σύζυγοι.

Ἐν τούτοις ἡ κυρία αὐτὴ ἔχει τὸ θράσος καὶ ζητεῖ δημοσία καὶ τρίτο θῦμα. Ἀλλὰ γιατί ὄχι; Ὑπάρχουν καὶ μαζοχιστές.

Δὲν ἔμεινε οὔτε... γάϊδαρος

ΚΕΡΚΥΡΑΪΚΑ νέα (ἀπόσπασμα ἀπὸ σημείωμα τῆς ὁμώνυμης ἐφημερίδας):

«Συνωστισμὸς στοὺς δρόμους, ἀνθρώπων καὶ τροχοφόρων. Μὴ νομίσετε δὲ ὅτι τὰ τελευταῖα προέρχονται ἀπὸ τὴν ἀλλοδαπήν. Ἐλάχιστοι ταξιδεύουν σήμερα μὲ τὰ αὐτοκίνητά τους. Εἶναι γνησίως κερκυραϊκὰ καὶ φθάνουν αἰσίως τὶς ...9000. Δηλαδὴ ἀναλογεῖ ἕνα Ι.Χ. σὲ κάθε ἐννέα κατοίκους. Ἀξίζει νὰ σημειωθῆ ὅτι αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἡ κερκυραϊκὴ ἀγορὰ διαθέτει πέντε αὐτοκίνητα ἡμερησίως.

Αν πᾶμε ἔτσι σὲ λίγο δὲν θὰ ὑπάρχει χῶρος νὰ κυκλοφοροῦν οἱ πεζοὶ ὄχι μόνο στὴν πόλη, ἀλλὰ οὔτε καὶ στὴν ὕπαιθρο. Ἀφοῦ κι᾽ ἐκεῖ αὐξάνονται καὶ πληθύνονται τὰ τρακτὲρ καὶ τὰ αὐτοκίνητα μὲ ἀντίστοιχη ἐξαφάνιση τῶν... γαϊδάρων! Μάλιστα τὴν περασμένη ἑβδομάδα θεωρήθηκε γεγονὸς τὸ ὅτι βρέθηκε σὲ κάποιο χωριὸ γάϊδαρος πρὸς χρῆσιν τῶν τουριστῶν, ποὺ ἐπιμένουν στὴν ἀναβίωση τοῦ... Ἑλληνικοῦ παρελθόντος, μὲ πραγματικὴ γαϊδουρινὴ ὑπομονή».

Διηγήματα πολέμου καὶ Κατοχῆς

ΟΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ τῶν Φίλων, ἐκυκλοφόρησαν σὲ ἐπιμελημένη ἔκδοση, ἕνα νέο βιβλίο τοῦ κ. Ἰατρίδη μὲ διηγήματα ποὺ προσφέρουν σημαντικὴ καὶ καλογραμμένη μαρτυρία γιὰ τὸν πόλεμο τοῦ Σαράντα καὶ τὴν Κατοχή.

Πρόκειται γιὰ δεκαεννέα διηγήματα εἰκονογραφημένα ἀπὸ τὸν Σταῦρο Πατσούρη, καὶ τὰ ὁποῖα θὰ συγκινήσουν τοὺς παλιότερους μὲ τὶς ἀξέχαστες μνῆμες μεγαλείου καὶ δυστυχίας ἀλλὰ καὶ θὰ προσφέρουν στοὺς νεώτερους μιὰ γνήσια γεύση τῆς μεγάλης ἐκείνης ἐποχῆς.

Εἶναι βέβαιο ὅτι ὁ κ. Ἰατρίδης μὲ τὰ διηγήματά του αὐτὰ κάνει ἕνα σημαντικὸ βῆμα, στὴ δημιουργία προσωπικοῦ ὕφους.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
Μικροβιολογίας — Βιοχημείας — Αἱματολογίας —Παρασιτολογίας
Dr Π. ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ
Ἰατρὸς—Μικροβιολόγος
Διδάκτωρ Ἰατρικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
Ἰατρεῖον Κανακάρη 122 —Ἑρμοῦ
Τηλέφωνα:
222.600, οἰκίας 222-922

ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΣ

Ἐπιχορηγοῦνται στὴ Δυτ. Γερμανία ὅλα τὰ θέατρα

950 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΜΑΡΚΑ

ΒΟΝΝΗ. Οἱ θεατρόφιλοι τῆς Γερμανίας δὲν γνωρίζουν τί σημαίνει πλήξη, γιατὶ εἶναι ζήτημα ἂν ὑπάρχει ἄλλο κράτος στὸ κόσμο ποὺ νὰ προσφέρει τόση ποικιλία θεατρικῶν προγραμμάτων. Αὐτὴ τὴν περίοδο, ὑπάρχουν 342 θέατρα μὲ ἕνα σύνολο 194.288 θέσεων καὶ ἕνα ρεπερτόριο ποὺ ἀλλάζει συνεχῶς. Τὸ Ἀμβοῦργο μόνο, ἔχει τρεῖς κρατικοὺς θιάσους, ποὺ παίζουν σὲ 5 θέατρα καθὼς καὶ ἀρκετὰ ἰδιωτικὰ θέατρα.

Τὰ θέατρα στὴ Γερμανία ὑπάγονται σὲ δύο κατηγορίες: Τὰ κρατικὰ καὶ τὰ δημοτικὰ ἔχουν μόνιμη ἕδρα σὲ μιὰ ὁρισμένη πόλη καὶ διοικοῦνται τὰ μὲν πρῶτα ἀπὸ τὶς ὁμόσπονδες κυβερνήσεις καὶ τὸν ὑπουργὸ πολιτισμοῦ, τὰ δὲ δεύτερα ἀπὸ τὸ δημοτικὸ συμβούλιο. Οἱ ἐπαρχιακὲς θεατρικὲς ἑταιρίες ἀνεβάζουν τὰ περισσότερα ἔργα τους μακρυὰ ἀπὸ τὴν πόλη ὅπου ἑδρεύουν. Τέλος, τὰ θέατρα ρεπερτορίου, βρίσκονται συνέχεια σὲ περιοδεία.

Τὰ ἰδιωτικὰ θέατρα ἔχουν συνήθως τὸν δικό τους χῶρο καὶ οἱ θίασοι τῶν φεστιβὰλ ἐμφανίζονται μόνο τὸ καλοκαίρι. Ἐλάχιστα ἀπὸ τὰ θέατρα αὐτὰ καταφέρνουν νὰ ἐπιζήσουν χωρὶς κρατικὴ ἢ δημοτικὴ ἐνίσχυση. Ὑπάρχουν δῆμοι ποὺ ἀφιερώνουν τὸ 2ο)ο τοῦ συνολικοῦ προϋπολογισμοῦ τους στὸ θέατρο. Τὴν περίοδο 1974—75 χορηγήθηκαν στὰ θέατρα 945.000.000 μάρκα, ποσὸ ποὺ καλύπτεται μόνο κατὰ 18,4ο)ο ἀπὸ τὶς εἰσπράξεις τῶν εἰσιτηρίων. Τὰ ἰδιωτικὰ θέατρα παίρνουν πολὺ μικρότερες ἐπιχορηγήσεις καὶ ἀνεβάζουν ἔργα ποὺ δὲν ἀπαιτοῦν μεγάλη δαπάνη. Τὰ θέατρα αὐτὰ ἔχουν μεγάλο ἀριθμὸ θέσεων, χρησιμοποιοῦν πιὸ ἁπλὲς τεχνικὲς μεθόδους καί, κυρίως ἔχουν λιγότερο προσωπικό. Τὸν μεγαλύτερο προϋπολογισμὸ ἀπ᾽ ὅλα τὰ γερμανικὰ θέατρα ἔχει ἡ κρατικὴ βαυαρικὴ ὄπερα: 48.500.000 μάρκα γιὰ τὴν περίοδο 1974—75.

Τὰ μέλη τῶν θιάσων προσλαμβάνονται γιὰ μιὰ συνεχόμενη περίοδο πλήρους ἐργασίας. Τὰ δημοτικὰ θέατρα τῆς Φρανκφούρτης λ.χ. ποὺ ἀνεβάζουν ὄπερα καθὼς καὶ δράματα καὶ ἐλαφρότερα ἔργα, προσλαμβάνουν 57 ἄτομα σὲ ἀνώτατες θέσεις, ὅπως διευθυντῶν καὶ σκηνοθετῶν, 35 τραγουδιστάς, 46 ἠθοποιούς, 33 χορευτὰς μπαλλέτου, 67 χορωδοὺς καὶ 100 μουσικοὺς ὀρχήστρας. Ὑπάρχουν ἐπίσης 50 διοικητικοὶ ὑπάλληλοι καὶ τὸ τεχνικὸ προσωπικὸ φθάνει τὰ 403 ἄτομα.

Πρὶν μερικὰ χρόνια, τὸ ὑψηλὸ κόστος ἀνάγκασε τὰ γερμανικὰ θέατρα νὰ κάνουν οἰκονομίες καὶ νὰ βροῦν τρόπους συνεργασίας, μεταξύ τους. Πολλοὶ μικρότεροι θίασοι ποὺ εἶχαν σταματήσει ν᾽ ἀνεβάζουν μπαλλέτο, ἀναγκάστηκαν ν᾽ ἀφαιρέσουν ἀπὸ τὸ ρεπερτόριό τους καὶ τὴν ὄπερα, ποὺ ἀπασχολοῦσε μεγάλο ἀριθμὸ ἀτόμων καὶ εἶχε μεγάλες τεχνικὲς ἀπαιτήσεις. Σὲ πυκνὰ κατοικημένες περιοχές, ὅπως ἡ κοιλάδα τοῦ Ρούρ, ἀρκετοὶ θίασοι συγχωνεύτηκαν. Ἡ γερμανικὴ ὄπερα τοῦ Ρήνου λ.χ. ἐμφανίζεται καὶ στὸ Ντύσσελντορφ καὶ στὸ Ντούϊσμπουργκ. Στὴν πόλη Γκέλσενκιρχεν ἀνεβάζονται τώρα μόνο ὄπερες, ποὺ παρουσιάζονται καὶ στὶς γειτονικὲς πόλεις. Ἀλλά, κάθε θέατρο φτιάχνει τὰ δικά του σκηνικὰ καὶ κοστούμια. Βρέθηκε ὅτι τὸ σύστημα νὰ δανείζεται ὁ ἕνας διαφορετικὰ ἀντικείμενα ἀπὸ τὶς ἀποθῆκες τοῦ ἄλλου δὲν ὁδηγοῦσε σὲ σημαντικὲς οἰκονομίες. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, τὰ ἔξοδα περιορίστηκαν σημαντικὰ μὲ τὴν ἐλάττωση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παραστάσεων καὶ τὸν περιορισμὸ τοῦ ρεπερτορίου.

Οἱ δημοτικὲς ἀρχὲς ἀπαιτοῦν ἀπὸ ὁρισμένους θιάσους νὰ φροντίζουν ὥστε ἕνα μόνο ἔργο τους νὰ παρουσιάζεται γιὰ πολλοὺς μῆνες. Τὸ σύστημα αὐτὸ θὰ μποροῦσε νὰ περιορίσει τὶς δαπάνες (κατὰ 30ο)ο, ἀλλὰ δὲν εἶναι λύση ποὺ ἱκανοποιεῖ τοὺς θεατρικοὺς παράγοντες. Θὰ μποροῦσε νὰ ἔχει σὰν ἀποτέλεσμα, ἕνα πολὺ φτωχὸ ρεπερτόριο καὶ νὰ σημειώσει τὸ τέλος τῆς ποικιλίας καὶ πολυμορφίας ποὺ χαρακτήριζαν ἐπὶ αἰῶνες τὸ γερμανικὸ θέατρο.

Οἱ θεατὲς τῶν γερμανικῶν θεάτρων στὴν περίοδο 1974—75 ἔφτασαν τοὺς 17.400.000. Ἦταν, δηλαδὴ κατὰ τρία ἑκατομμύρια λιγότερα ἀπὸ ὅ,τι τὸ 1965—66, ποὺ ἀποτελοῦσε «χρονιά—ρεκόρ» καὶ 400.000 περισσότεροι ἀπ᾽ ὅ,τι τὰ 1972—73. Ἂν ὑπολογίσουμε καὶ τοὺς θεατὰς τῶν περιοδευόντων θιάσων ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς πλησιάζει τοὺς 28.700.000. Παρ᾽ ὅλα αὐτά, ἡ αὔξηση τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ κοινοῦ παρατηρήθηκε μόνο στὸ μουσικὸ θέατρο καὶ στοὺς παιδικοὺς καὶ νεανικοὺς θιάσους. Στὰ κύρια θέατρα ὑπάρχουν συνήθως πολλὲς ἄδειες θέσεις, ἀλλὰ ὅταν ἀνεβάζονται ὄπερες γνωστῶν συνθετῶν, ὅπως τοῦ Βέρντι, τὰ εἰσιτήρια ἐξαντλοῦνται πολλὲς ἑβδομάδες πρὶν ἀπὸ τὴν παράσταση.

Στὴν ἄνοδο αὐτὴ συνέβαλαν οὐσιαστικὰ οἱ τοπικὲς θεατρικὲς ὀργανώσεις, παρέχοντας στὰ μέλη εἰσιτήρια συνδρομῆς μὲ μειωμένες τιμές. Κατὰ τὴν περίοδο 1974—75 οἱ ὀργανώσεις ἀγόρασαν γύρω στὰ 2.700.000 εἰσιτήρια γιὰ τὰ μέλη τους.

Τὸ σύστημα συνδρομῶν ,ποὺ ἐφαρμόζεται ὀγδόντα ὁλόκληρα χρόνια, σημαίνει ὅτι τὰ θέατρα ἔχουν τὴν ὑποχρέωση νὰ προσφέρουν στοὺς θεατὰς μιὰ σχετικὴ ποικιλία ἔργων. Ὀφείλουν νὰ ἐξασφαλίσουν στοὺς συνδρομητές τους εἰσιτήρια γιὰ ἕναν ὁρισμένο ἀριθμὸ ἀπὸ πρεμιέρες κάθε περίοδο.

ΓΑΛΑΞΙΑΣ
Λειτουργεῖ καθημερινῶς μὲ τὰ τελειότερα ψυκτικὰ μηχανήματα (ΑΙΡΚΟΝΤΙΣΙΟΝ)
Ρεζερβὲ τηλ. 522-362

ΑΓΓΛΙΚΑ
ΣΤΑ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
«ΟΜΗΡΟΣ»
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΑΤΡΩΝ: ΕΡΜΟΥ & ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ
ΤΗΛΕΦ. 272-881
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ: ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΕΝΝΕΝΤΥ
ΤΗΛΕΦ. 28-236
ΘΕΡΙΝΑ ΕΝΤΑΤΙΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ
ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ
ΕΝΑΡΞΗ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ: 3 ΙΟΥΛΙΟΥ
ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΚΕΡΔΙΖΕΤΕ ΤΑΞΗ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ — ΕΓΓΡΑΦΕΣ: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ
9 — 12 ΚΑΙ 6 — 9
Δ)ΝΤΗΣ Δ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΚΛΕΙΔΙΑ Σ᾽ ΕΝΑ ΛΕΠΤΟ
ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ ΑΝΑΠΤΗΡΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ
ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ
τοποθετοῦμε σοῦστες ἐξωθύρας
ΑΝ ΚΛΕΙΣΤΕΙΤΕ ΕΞΩ
Τηλεφωνήσατε
220-666
ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΩΝ
ΝΙΚ. ΣΚΟΝΔΡΑΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 70
Παραπλεύρως ΜΟΥΣΤΑΚΗ

ΣΤΙΣ ΗΝΩΜ. ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ

Μία νέα ἀστικὴ τάξη οἱ "ἐπιτυχημένοι„ νέγροι

ΠΩΣ ΕΞΗΓΕΙΤΑΙ Η ΑΝΟΔΟΣ ΤΩΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Μιὰ εὔπορη μέση ἀστικὴ τάξη ξεπήδησε ἀνάμεσα στοὺς Μαύρους τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τὴν στιγμὴ ποὺ ἡ πλειοψηφία τῶν Μαύρων Ἀμερικανῶν ἐξακολουθοῦν νὰ ἀγωνίζονται γιὰ τὴν πολιτική, οἰκονομικὴ καὶ κοινωνική τους ἰσότητα μὲ τοὺς Λευκούς.

Ἐκμεταλλευόμενοι τὶς δυνατότητες ποὺ ἔφερε τὸ κίνημα τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῆς δεκαετίας τοῦ ᾽60 ὁλοένα καὶ περισσότεροι Μαῦροι μετακινοῦνται πρὸς τὰ προάστια τῶν μεγαλουπόλεων, ἐγγράφονται στὰ καλύτερα πανεπιστήμια τῆς χώρας καὶ καταλαμβάνουν ἀνώτατες ἐπαγγελματικὲς θέσεις.

Ὡρισμένοι κοινωνιολόγοι φοβοῦνται μήπως αὐτὴ ἡ ἀνισότητα ποὺ παρατηρεῖται σήμερα ἀνάμεσα στοὺς Μαύρους, ὁδηγήσει σὲ διάσπαση, μειώνοντας ἔτσι τὶς πιθανότητες τοῦ μαύρου πληθυσμοῦ, νὰ κερδίσει καὶ ἄλλες κατακτήσεις.

ΟΙ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΙΣ

Τὸ κίνημα τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων ἔφερε πολλὲς κατακτήσεις στοὺς Μαύρους, ἀπὸ τὶς ὁποῖες σημειώνουμε ἐνδεικτικά:

Ὁ ἕνας στοὺς πέντε Μαύρους ἐργαζόμενους κατέχει μιὰ ὑπαλληλικὴ θέση — διπλάσιος ἀριθμὸς σὲ σύγκριση μὲ τὴν δεκαετία τοῦ 1960.

Ἕνα 5% τῶν Μαύρων ἐργαζομένων κατέχουν διοικητικὲς θέσεις σὲ ἐπιχειρήσεις καὶ κρατικοὺς ὀργανισμοὺς — ποσοστὸ ποὺ σχεδὸν διπλασιάστηκε ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς δεκαετίας τοῦ 1970.

Ἡ ἐγγραφὴ τῶν Μαύρων σὲ καλλέγια τετραπλασιάστηκε στὰ δώδεκα τελευταῖα χρόνια.

Πάνω ἀπὸ 4.300 Μαῦροι διατηροῦν ἐκλογικὰ γραφεῖα, ἐνῶ τὸ ᾽60 ὑπῆρχαν μόνο 100.

Ἀπὸ τὸ 1970 μέχρι σήμερα, οἱ Μαῦροι ποὺ κατοικοῦν στὰ προάστια αὐξήθηκαν κατὰ 35%.

Ὅμως, παρὰ τὶς θεαματικὲς αὐτὲς ἐξελίξεις, οἱ Μαῦροι στὴν πλειοψηφία τους δὲν ἔφτασαν οἰκονομικὰ τοὺς Λευκούς. Τὸ μέσο εἰσόδημά τους ἀντιπροσωπεύει μόνο τὸ 60% τοῦ μέσου εἰσοδήματος τῶν Λευκῶν, ἐνῶ τὰ ποσοστὰ ἀνεργίας μεταξὺ τῶν Μαύρων εἶναι πολὺ ὑψηλότερα ἀπ᾽ ὅ,τι μεταξὺ τῶν Λευκῶν. Τὸν Ἀπρίλιο, τὸ ποσοστὸ ἀνεργίας γιὰ τοὺς Μαύρους ἦταν 11,8% σὲ σύγκριση μὲ τὸ 5,2% γιὰ τοὺς Λευκούς.

Παρ᾽ ὅλα αὐτά, ὑπάρχει μιὰ τάξη Μαύρων ποὺ «πέτυχαν». Οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτοὺς νοιώθουν νὰ ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὶς ρίζες καὶ τὶς παραδόσεις τους. Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, οἱ ὑπόλοιποι Μαῦροι ἔχουν τὴν ἐντύπωση ὅτι οἱ πετυχημένοι τοὺς ἐγκατέλειψαν.

ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΥΠΟΡΟΥΣ

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Μαύρους ποὺ πέτυχαν κοινωνικὰ καὶ ἐπαγγελματικά, ἐγκαταλείπουν τὶς συναικίες τῶν Μαύρων καὶ ἐγκαθίστανται στὰ προάστια τῶν πόλεων, ὅπου ζοῦν συνήθως οἱ εὔποροι. Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ στάση τοῦ Τσάρλς Μπάρρις, ἑνὸς Μαύρου δικηγόρου ἀπὸ τὴν Ἀτλάντα, ποὺ λέει ὅτι νοιώθει πιὸ ἄνετα μὲ τοὺς Λευκοὺς γείτονές του, οἱ ὁποῖοι συντηροῦν καὶ διατηροῦν καθαρὰ τὰ σπίτια καὶ τοὺς κήπους τους, παρὰ μὲ τοὺς Μαύρους, ποὺ δὲν ἐνδιαφέρονται νὰ συντηροῦν τὶς ἰδιοκτησίες τους.

Ὁ κοινωνιολόγος τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Σικάγο, Οὐΐλλιαμ Οὐΐλσον, ἐξηγεῖ ὅτι οἱ Μαῦροι, ποὺ ἀνήκουν πιὰ στὴν μέση ἀστικὴ τάξη δὲν ἀπομακρύνονται ἀπὸ τοὺς λιγότερο προνομιούχους ἐπειδὴ τοὺς περιφρονοῦν, ἀπαρνούμενοι τὶς ρίζες τους, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἔχουν ἄλλους πιὰ στόχους. Ὅπως οἱ περισσότεροι Λευκοί, ἔτσι κι᾽ οἱ εὔποροι Μαῦροι, λέει ὁ καθηγητὴς Οὐΐλλιαμ Οὐΐλσον, θέλουν νὰ ζοῦν σὲ ἀριστοκρατικὲς συνοικίες, νὰ εἶναι μέλη ἰδιωτικῶν λεσχῶν καὶ νὰ στέλνουν τὰ παιδιά τους σὲ καλὰ σχολεῖα.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, παρατηρεῖ ὁ Οὐΐλλιαμ Οὐΐλσον, οἱ μὴ προνομιοῦχοι Μαῦροι θέλουν νὰ ζήσουν σ᾽ ἕνα ἀξιοπρεπὲς σπίτι καὶ νὰ κερδίσουν ἀρκετὰ χρήματα, ὥστε νὰ καλύπτουν τὶς βασικὲς τους ἀνάγκες.

Πῶς, ὅμως, ἀντιμετωπίζουν τὴν κοινωνικὴ ἄνοδο τῶν Μαύρων, οἱ μὴ προνομιοῦχοι ὁμόφυλοί τους; Πολλοὶ ὑποστηρίζουν ὅτι ἐκεῖνοι ποὺ «ἔχουν» πρέπει νὰ βοηθοῦν ὅσους δὲν ἔχουν.

Ὁ Ὁράτιος Γούντγωρντ, πατέρας δέκα παιδιῶν ἀπὸ τὴν Ἀτλάντα, λέει: «Οἱ πετυχημένοι Μαῦροι ξέρουν τὸ μυστικὸ τῆς ἐπιτυχίας. Πρέπει νὰ πληροφορήσουν καὶ τοὺς ἄλλους πῶς πετυχαίνει κανείς. Ὅταν οἱ πετυχημένοι βλέπουν τοὺς ὁμοφύλους τους νὰ ἀγωνίζονται γιὰ νὰ τὰ βγάλουν πέρα, ὀφείλουν νὰ τοὺς βοηθήσουν».

Κοινὴ εἶναι, ὅμως, ἡ ἀνησυχία γιὰ τὶς ἐπιπτώσεις ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχει τὸ χάσμα τῆς ἀνισότητας ποὺ ἀνοίχτηκε ἀνάμεσα στοὺς Μαύρους, στὰ παιδιά τους. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς εὔπορους Μαύρους ἀνησυχοῦν ὅτι τὰ παιδιά τους, ποὺ μεγαλώνουν στὰ πλούσια προάστια καὶ φοιτοῦν σὲ πανάκριβα σχολεῖα, χάνουν τὸν προσανατολισμό τους ἀποκόπτονται ἀπὸ τὶς ρίζες τους καὶ τὴν κουλτούρα τῶν προγόνων τους καὶ δημιουργοῦν παράλογες ἰδέες γιὰ τοὺς φτωχοὺς Μαύρους ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸν ἴδιο τους τὸν ἑαυτό.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, οἱ φτωχοὶ Μαῦροι πιστεύουν ὅτι τὰ παιδιὰ ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴν μαύρη μέση ἀστικὴ τάξη ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὸν τρόπο ζωῆς τῶν Μαύρων καὶ δὲν ἔχουν συνείδηση τῶν ἀγώνων καὶ τῶν θυσιῶν τῶν ἰδίων τῶν γονιῶν τους.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Κινδυνεύει ὁ λόφος τῆς Μονμάρτης ἀπὸ τὴν ἀνοικοδόμηση

ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΛΑΙΑ ΛΑΤΟΜΕΙΑ

ΠΑΡΙΣΙ. Ἡ γραφικωτέρα περιοχὴ τῶν Παρισίων, ὁ λόφος τῆς Μονμάρτης, ὁ ἀγαπημένος τόπος συγκεντρώσεως τῶν τουριστῶν, τῶν καλλιτεχνῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἁπλῶν Παρισινῶν ἀπὸ τοῦ Γ΄ αἰῶνος, ἀρχίζει εἰς τὰ γεράματά του νὰ ἐμφανίζη ρωγμούς, ὀπὰς καὶ ἐκσκαφάς. Αἱ αἰτίαι τοῦ κακοῦ εἶναι δύο: αἱ στοαὶ τῶν λατομείων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχει κτισθῆ ἡ συνοικία τῆς Μονμάρτης καὶ οἱ ἐνθουσιώδεις κατασκευασταὶ πολυκατοικιῶν τῆς δεκαετίας τοῦ 1970 οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ κτίσουν νέας πολυτελεῖς καὶ πανακρίβους πολυκατοικίας εἰς τὸν ἀσταθῆ λοφίσκον.

Ἡ κρίσις ἔχει πανικοβάλει τοὺς κατοίκους τῆς Μονμάρτης. Ἤδη ἔχουν σχηματίσει τοπικὰς ὀργανώσεις πρὸς διάσωσιν τῆς Μονμάρτης, δίδουν δὲ συνεντεύξεις πρὸς τὸν Τύπον, κινητοποιοῦν τοὺς ἀδρανεστέρους κατοίκους τῆς περιοχῆς, διεξάγουν γεωλογικὰς ἐρεύνας καὶ ἀποστέλλουν τηλεγραφήματα εἰς τὸν Δῆμον Παρισίων.

«Ἡ Μονμάρτη εἶναι γνωστὴ εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον», λέγει ἡ Μὼντ Γκαρζόν, ἓν ἐκ τῶν δραστηριωτέρων ἱδρυτικῶν στελεχῶν τῆς Ἑνώσεως πρὸς διάσωσιν τῆς Μονμάρτης. «Ἡ περιοχὴ διατρέχει μεγάλον κίνδυνον λόγῳ τῶν λατομείων τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται ὑπὸ τὸ ἔδαφός της, οἱ δὲ κατασκευασταὶ πολυκατοικιῶν ὀφείλουν νὰ λάβουν ἀμέσως τὰ ἀναγκαῖα μέτρα».

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΙ ΟΠΑΙ

Ἀπὸ τὸ διαμέρισμα της εἰς τὸν ἕκτον ὄροφον μιᾶς πολυκατοικίας τοῦ 19ου αἰῶνος ἡ Γκαρζὸν δεικνύει μίαν τεραστίαν ὀπὴν εἰς τὴν ὁδὸν Γκαμπριέλ, πλησίον μιᾶς ἀνεγειρομένης οἰκοδομῆς. Τί εἶναι αὐτὴ ἡ ὀπή; Μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1877 καὶ 1880, ἑπτὰ οἰκίαι ἐξηφανίσθησαν εἰς τεραστίας ὀπάς, αἱ ὁποῖαι ἐσχηματίσθησαν ἐκ τῆς κατακρημνίσεως στοῶν ὑπογείων λατομείων.

«Δὲν θέλομεν νὰ ἴδωμεν καὶ τὰ ἰδικά μας διαμερίσματα νὰ κατακρημνίζωνται», λέγει ἡ Γκαρζόν. «Ἡ πολυκατοικία μου μετεκινήθη ἤδη ὀλίγον τῷ 1930. Ἐὰν σήμερον, ἡ εὐστάθεια καὶ ἡ ἰσορροπία τοῦ ὑπεδάφους τῆς Μονμάρτης, ἐκτεθῆ εἰς κίνδυνον ἐκ τῆς οἰκοδομήσεως νέων πολυκατοικιῶν, αἱ ὑπόγειαι σήραγγες θὰ κατακρημνισθοῦν, μὲ σοβαρὰς συνεπείας διὰ τὴν ζωὴν ὅλων μας».

Οἱ κίνδυνοι διὰ τὴν Μονμάρτην ἤρχισαν ἀπὸ τοῦ Γ΄ αἰῶνος ὅταν ὁ λόφος ὑπενομεύθη διὰ τὴν ἐξόρυξιν γύψου καὶ πέτρας πρὸς οἰκοδόμησιν τῶν Παρισίων.

Κατὰ τὸν 12ον αἰῶνα, ἡ Μονμάρτη (τὸ ὄνομά της σημαίνει «Ὄρος τῶν Μαρτύρων») εἶχε καταστῆ θρησκευτικὸν κέντρον, μὲ ἐπίκεντρον ἓν τεράστιον μοναστήριον Βενεδικτίνων. Μὲ τὴν πάροδον τῶν αἰώνων, ὁ λόφος κατέστη διάτρητος ἐκ τῶν ὑπογείων λατομείων. Εἰς δρόμος ὁ ὁποῖος ὡδήγει εἰς τὴν εἴσοδον ἑνὸς λατομείου εἶναι ἡ χαρίεσσα ὁδὸς Λεπίκ, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε ζήσει ὁ ζωγράφος Βὰν Γκόγκ. Ἡ Πλὰς Μπλὰνς (Λευκὴ Πλατεῖα) ἔλαβε τὸ ὄνομά της ἐκ τῶν κάρρων τὰ ὁποῖα μετέφεραν εἰς αὐτὴν τὸν γύψον.

Κατὰ τὴν Γαλλικὴν Ἐπανάστασιν, αἱ μοναχαὶ τοῦ μοναστηρίου ἐτελεύτησαν εἰς τὴν γκιλλοτίνα, τὸ μοναστήριον κατεδαφίσθη, τὰ δὲ λατομεῖα γύψου, ὡς καὶ περὶ τοὺς 30 ἀλευρομύλους ἔκλεισαν.

Η ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΜΟΡΦΗ

Τὸν 19ον αἰῶνα, εἰς τὸν λόφον, ἐγκατεστάθησαν καλλιτέχναι καὶ συγγραφεῖς. Κατὰ τὸν 20ὸν αἰῶνα, τὸ καλλιτεχνικὸν κέντρον μετεφέρθη εἰς τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ Σηκουάνα, ἡ δὲ Μονμάρτη ἐξειλίχθη εἰς τουριστικὴν περιοχήν, εἰς τὴν ὁποίαν βρίθουν τὰ νυκτερινὰ κέντρα.

Ἡ Μονμάρτη ἐξακολουθεῖ νὰ διατηρῆ τὸν χαρακτῆρα χωρίου — μὲ μικρὰς οἰκίας εἰς τοὺς ἀνηφορικοὺς δρόμους, μὲ τὸ μικροσκοπικόν της κοιμητήριον καὶ ἕνα ἐναπομένοντα ἀμπελῶνα ὅπου, κάθε Σεπτέμβριον οἱ Μονμαρτριανοὶ ἑορτάζουν μὲ μεγάλην ἐπισημότητα τὸν τρύγον.

Ἡ Ἑταιρεία διὰ τὴν διάσωσιν τῆς Μονμάρτης φοβεῖται ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ ἀμπελὼν θὰ ἐξαφανισθῆ, ἐὰν οἱ κατασκευασταὶ πολυκατοικιῶν συνεχίσουν τὰς οἰκοδομήσεις, αἱ ὁποῖαι ἤρχισαν περὶ τὰ μέσα τῆς δεκαετίας τοῦ 1960, μὲ τὸν ἐκσυγχρονισμὸν τῶν Παρισίων.

Ἀπὸ τῶν καταστροφῶν τοῦ 19ου αἰῶνος, ἡ Πόλις τῶν Παρισίων, διατηρεῖ ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν, ἡ ὁποία ἐπιστατεῖ τὰς οἰκοδομάς, αἱ ὁποῖαι ὑψοῦνται ὑπὲρ τὰ λατομεῖα. Σήμερον, δὲν χορηγεῖ ἀδείας οἰκοδομῶν εἰμὴ μόνον ἐφ᾽ ὅσον τὰ θεμέλια τῶν ἀνεγερθησομένων οἰκιῶν θὰ εἶναι τόσον βαθέα, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχη κίνδυνος νὰ εὑρίσκωνται ἐπὶ τῶν θόλων τῶν λατομείων.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον

Στὴ σειρὰ τῶν ἐκδόσεων τοῦ «Ὀρθοδόξου Τύπου» κυκλοφόρησε «Τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον ἐξηγημένον κατὰ τοὺς Ἁγίους Πατέρας» ἔργο τοῦ ἀρχιμανδρίτη Χαραλάμπους Βασιλοπούλου.

Πρόκειται γιὰ ἕνα τόμο χιλίων περίπου σελίδων στὸν ὁποῖον παρουσιάζεται ὁλόκληρο τὸ Κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον στὸ πρωτότυπο καὶ ταυτοχρόνως μεταφρασμένο καὶ ἐξηγημένο, κατὰ τὴν ἐπίσημο καὶ αὐθεντικὴ διδασκαλία τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ κατ᾽ ἐξοχὴν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Τὸ βιβλίο τιμᾶται 500 δρχμ. πωλεῖται στὰ θρησκευτικὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ ἀποστέλλεται καὶ ἐπὶ ἀντικαταβολῇ ἀπὸ τὸν «Ὀρθόδοξον Τύπον» ὁδὸς Κάνιγγος 10 Ἀθῆναι.

Ο ΔΙΑΣΗΜΟΣ ΒΟΤΑΝΟΛΟΓΟΣ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΕΑΣ
εὑρίσκεται μὲ τὰ βότανα τοῦ Ταϋγέτου στὸ ξενοδοχεῖο «Κέντρον» Πύργου Ἠλείας, τηλ. 22-733. Θὰ παραμείνη μέχρι τέλους Ἰουνίου καὶ μετὰ θὰ ἀναχωρήση εἰς Καλαμάταν.

ΓΑΛΑΞΙΑΣ
Λειτουργεῖ καθημερινῶς μὲ τὰ τελειότερα ψυκτικὰ μηχανήματα (ΑΙΡΚΟΝΤΙΣΙΟΝ)
Ρεζερβὲ τηλ. 522-362

ΕΚΘΕΣΙΣ
ΕΙΔΩΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ
ΠΛΑΚΙΔΙΑ ΤΟΙΧΟΥ ΚΑΙ ΔΑΠΕΔΟΥ
ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ
«RINASITA ITALIA»
ΑΞΕΣΟΥΑΡ ΜΠΑΝΙΟΥ ΚΑΘΡΕΠΤΕΣ
ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΜΑΣ ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ
ΚΑΡΟΛΟΥ 32—34, ΤΗΛ. 221-214 — ΠΑΤΡΑΙ